

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

(s. i.)

Cím:

A Csárdáskirálynő Buda-
pesten

Forrás:

Ar Újság

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Városi Színház

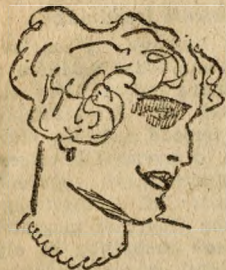
Idő

"1921"

Személy

A Csárdáskirálynő Budapesten.

A szibériai hadifoglyok vasárnap délelőtti előadásának főpróbája csupa férfszereplőve

Guoth Kálmán.

a magasba lebbent, jobbra-balra széles térségek, páholyok piros bársonya, előkelő hölgyek és frakkos urak, prém, csipke, selyem- és tüllsuhogás, édes parfümök a levegőben: egy otthoni, forró színházi este... így képzeltük, pedig csak a hó hullott odakint, vagy az Altáji hegyekből sivitott elő a zord ázsiai szél.

És most az álom valóra vál: Itt ülünk a hadifogly-

Csárdáskirálynő budapesti főpróbáján, a Városi Színház nézőterén és itt ebben a nagy és fényes színházban esendülnek fel a régi dallamok, melyekbe egykor a berezovkai színházban szabadságvágyunkat és honvágyunkat szőttük belé.

Fellebben a függöny és ime ott vannak a régi szereplők: Buchstabler Róbert, a ki oly sokszor játszott nekünk Bóni szerepét s a kinek színészete oly tökéletesre érett a hadifogságban. Frey Endre, a ki anyai diadalt aratott, ugy most játszott Edvin szerepében, mint a János vitézben, a Tatárjárásban és még sok más darabban. És nini csakugyan ott mosolyog a mi öreg Ferkónk, Tanyay Zoltán is, a ki épp annyi kedéllyel és temperamentummal játszik, mint ott, messze a Bajkál mögött. S mint a hogy Berezovkán, ők hárman ide-haza is hatalmas lendülettel viszik a darabot...

Mikor a „nők” megjelennek, susogás támad a nézőtérben. Néhány perc múlva azonban már senksem találja bántónak, hogy a nők hangja a kelleténél vastagabb és a lábuk a kelleténél vékonyabb.

Az első felvonás után a színpalak mögé tódul a közönség és a szűk folyosókon az igazi nőket alig lehet

az alkotót megismerő szívből. Sylvia utolsójében nagyon sok az érdeklődő, a kiknek kérdésére elmondja, hogy ezivilben Guoth Kálmánnak hívják és postatiszi. Itthon sohasem játszott, csak Szibériában, Dauriában lett primadonna. A legtöbb szerepét Acsinsziban játszotta, a hol az oroszok századi fellépése alkalmával nagy ünneplésben részesítettek. Stácsi szerepét a fiatal Strausz Géza játssza, a ki éppen ugy, mint Guoth, rendkívül kedvesen és ügyesen mozog a színpadon. Ő a pervajarjecsikai színészet sarjadéka és a Vladivosztó mellett lévő táborban játszotta ezt a szerepét, valamint a János vitéz Juliskáját és az Obsitos Piroskáját.

Velük szemben csak dícsérő jelzőt hallottam a jelenlévő hölgyek részéről és végre e téren mégis csak ők az igazi kritikusok és ők vannak elsősorban hivatva arra, hogy bírálatot mondjanak a nőiességről. A legmulatságosabb hatást mindenestre Lengyel kelti, a ki Anholta hercegné szerepét adja és annyi grotesksége juttat kifejezésre, hogy a nézőtér percekig volt hangtalan a kacagástól. Nem tudom, más főpróbán is szoktak tapsolni, de itt a taps állandóan zugott és valamennyi többi szereplőt is bőven jutalmazta, közöttük főleg Bányósyt és Gubacsot, a kik szintén a hadifogságba lettek színészek, a hol azonban a jellembeli ábrázolásna nagyon magas fokára emelkedtek.

A darab rendezése azon a nagyon magas fokon áll melyet a hadifogságban elért, a mi ugy ott, mint itt hon Szőke Kálmán érdeme. A zene és a zenekar veze

Guoth Kálmán.

Guoth Kálmán

tése, a mely *Kálix* Béla avatott kezében nyugszik elsőrangú. A darab előadása egyébként abban is követi az ázsiai mintát, hogy összehozása épp annyi ügygyelbajjal járt, mint ott. *Kirchner* ezredes a mai főpróbához tartott beszédében vázolta ezeket a nehézségeket a nélkül hogy megemlítette volna, hogy azok legyőzésében őt illeti a legnagyobb érdem. A mi pedig az ilyen hadifogolyelőadás lélektani jelentőségét alkotja, azt nagyon szépen fejezi ki *Szinna*i prólógusa, melyet *Győrffy* Zoltán leikes hévvel mond el.

Mindezek folytán nem a régi barátok iránt való elfogultság azt állítani, hogy a vasárnapi előadás nemcsak pszichológiai kuriózum, hanem művészi esemény lesz... Igen, játsszatok most idehaza, ti régi, kedves jó fiúk, a kik ott a hadifogságban annyi szép órát szereztetek nekünk, játsszatok azzal a bensőséggel és szeretettel, a mivel ott és mutasátok meg az itthoniaknak, hogy a mikor a külső élettől és minden széptől el van taszítva az ember, csak a művészetben találhat nemesebb létre, cnyhülésre és feledésre!

Az öreg Ferkó.